

[Valdemar Sørensen.]

mærksom paa, at nogen Verdenspris paa Flæsk eksisterer der ikke. Den Pris, Landbruget faar paa det engelske Marked for sit Flæsk, er fremgaaet i England af en lignende Manipulation af det engelske Marked som den, Landbruget foretager med det københavnske: at man af Hensyn til Producenterne indskrænker Forsyningerne. Det nyder det danske Landbrug ogsaa godt af, men det er jo nok muligt, at man ikke kan faa hele Fortjenesten paa den engelske Planøkonomi for Flæskestens Vedkommende overført til Leveringerne til Hovedstaden og Byerne i Danmark. Men selv om man skulde faa noget mindre, er det min Overbevisning, at det i hvert Tilfælde vilde blive noget mere, end naar man en Gang imellem deler de overflødige Svinekroppe ud til Andelshavernes eget Forbrug.

Jeg tillader mig derfor at henlede Landbrugsorganisationernes Opmærksomhed paa dette Spørgsmaal og paa Vigtigheden af, at man fra Landbrugets Side selv foretager noget. For under al denne Tale om Landbrugets Vanskeligheder, og hvad der skal gøres for at hjælpe Landbruget over dem, har jeg savnet een Ting; og jeg kommer til at savne den mere for hver Dag, nemlig Landbrugets eget Initiativ. Vi hører fra den Side ofte og klart udtrykt, hvad man mener vi andre skal gøre; jeg savner fra Landbrugets Side en Redegørelse for, hvordan Landbruget selv produktivt og afsætningsmæssigt tænker sig Fremtiden.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Prieme har Ordet for en kort Bemærkning.

Prieme: Det ærede Medlem Hr. Valdemar Sørensen overhørte vist min Afbrydelse, nemlig det Spørgsmaal, jeg rettede til det ærede Medlem, om Regeringen ikke billiger den Flæskepris, og om det ikke er Regeringen selv, der har monopoliseret al Fremstilling af Flæsk her i Landet, og om Regeringen ikke straks sender de Mennesker Politiet paa Halsen, som sælger Flæsk under den Pris, der nu engang er vedtaget.

Saa har jeg et Par Bemærkninger at gøre til det ærede Medlem i Anledning af de Bemærkninger, det ærede Medlem gjorde om Arbejdstilladelse og om at spørge Erhvervsorganisationerne om deres Mening med Hensyn til Udlændinges Opholds- og Arbejdstilladelse her i Landet. Jeg er meget forbavset over den Stilling, det ærede Medlem har indtaget i dette Spørgsmaal. Det ærede Medlem er som bekendt Medlem

af Foreningen af Repræsentanter for udenlandske Huse og kan vistnok ikke være ubekendt med den Stilling, man inden for denne Forening har taget til dette Spørgsmaal. Det er desværre saaledes, at der i de senere Aar her til Landet er kommet en lang Række Udlændinge, som netop inden for det Fag, det ærede Medlem tilhører og repræsenterer, har paaført og til Stadighed paafører danske Repræsentanter meget stærk Konkurrence. Jeg havde til Hensigt, naar jeg senere hen under Finanslovdebatten vilde faa Ordet, at rette en Henvendelse til den højtærede Justitsminister om ikke alene fortsat at spørge Erhvervsorganisationerne, men ogsaa i højere Grad at følge Erhvervsorganisationernes Indstilling i disse Sager. Det bør efter min Opfattelse ikke være saaledes, naar man først spørger Erhvervsorganisationerne, som man gør, at Justitsministeren saa senere paa egen Tilskyndelse, alene, paa Trods af Erhvervsorganisationernes Indstilling giver Arbejdstilladelse. Danmark er efter min Opfattelse et for lille Land til at aftage alle de Emigranter, der efterhaanden flygter, særlig fra Tyskland, og til i særlig Grad at give dem Arbejdstilladelse. Jeg tror, det vil være nødvendigt, at man i endnu højere Grad følger disse Sager med Opmærksomhed, og at man er strengere i sin Bedømmelse baade med Hensyn til Opholdstilladelse og Arbejdstilladelse.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Valdemar Sørensen har Ordet for en kort Bemærkning.

Valdemar Sørensen: Det ærede Medlem Hr. Prieme maa sikkert have overhørt, hvad jeg sagde i mine Bemærkninger om Arbejdstilladelse, at jeg udtrykkeligt pointerede, at jeg ikke sigtede hverken til Indrejsetilladelser eller til Opholdstilladelser. Jeg gjorde udtrykkeligt opmærksom paa, at hvad dette angik, maatte man respektere de givne Regler. Men jeg talte om de Mennesker, man har givet Lov til at være her, og dér forekommer det mig, at det ærede Medlem Hr. Priemes Ræsonnement er helt ved Siden af. Jeg afviser ganske den Betragtning, at fordi jeg har mit Erhverv i en bestemt Klasse og tilhører en bestemt Organisation, skulde jeg nødvendigvis til hver en Tid tjene denne Organisations erhvervmæssige Interesser, selv om det krænger visse Samfundshensyn, som ikke maa krænktes. Der er vist den Forskel paa det ærede Medlem og mig, at det indlader